

РЕШЕНИЕ

№ 7352

гр. София, 17.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова

Луиза Христова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10242** по описа за **2020** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. чл.63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи/СДВР/, депозирана чрез юрисконсулт Н. Г. против Решение, постановено по АНД № 16162/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 102-ри състав.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като се оспорват правните изводи на районния съд за незаконосъобразност на оспорения Електронен фиш/ЕФ/. Развиват се подробни съображения в тази насока, с които се обосновават изводи за законосъобразност на издадения от касатора ЕФ. Направено е искане да се отмени обжалваното решение и да се потвърди електронния фиш, като законосъобразен.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът – М. В. П., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява заключение за неоснователност на касационната жалба, с искане да се потвърди обжалваното решение на Софийски районен съд.

Административен съд София-град, в настоящия състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид изложените касационни основания и доводите на страните, при спазване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено

следното :

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е ОТМЕНИЛ като незаконосъобразен ЕФ сер.К, № 1659971, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.1,т.4 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/, на ответника по касационната жалба-М. В. П. е наложено административно наказание“глоба“ в размер на 400/четирисотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови този резултат районният съд е приел, че оспорения ЕФ е издаден в нарушение на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, тъй като нарушението е установено с мобилна система за видеонаблюдение и контрол тип „TFR-1 M“, заедно с мобилен радарен скоростомер „Трафик радар „TR-4 D“, с фабр. № 614, която е била монтирана в служебен автомобил на О“ПП“ -СДВР, от което съдът е извел правен извод, че същата се обслужва по време на работа от полицейските служители и следователно за процесното нарушение е следвало да се състави АУАН и въз основа на него да се издаде НП, а не да се издава електронен фиш, за което съдът е развил подробни съображения в тази насока.

Прието е също така, че в оспорения ЕФ липсват данни за извършителя на нарушението, тъй като е посочен собственика и ползвателят на МПС, но не и лицето, което е управлявало процесното МПС на датата, посочена в оспорения ЕФ.

Съдът е приел, че в оспорения ЕФ липсва словесно описание на нарушението, както и мястото на нарушението/населено място или извън него/, които обстоятелства са приети за съществени, с оглед субективната и обективната страна на описаното в ЕФ административно нарушение. Според районния съд описанието на нарушението в оспорения ЕФ, не позволява да се установи и точната стойност на отчетената скорост (в ЕФ е 86км/ч, а на снимковия материал- 89 км/ч., както и точната стойност на отчетеното превишение, което в ЕФ- 36 км/ч, а на снимковия материал- 39км/ч) и посочена в снимковия материал наказуема скорост – 86 км/ч.

Съдът е приел, че в оспорения ЕФ липсва конкретният издател (извън посочване на териториалното поделение на МВР), датата на съставяне на ЕФ, липсата на които също са преценени като съществени нарушения, водещи до невъзможност за определяне на компетентността на издателя на оспорения ЕФ и на изчислението на релевантните срокове, в т.ч. и давностните по чл. 80-92 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН и обуславящи извод за незаконосъобразност на оспорения електронен фиш.

Обжалваното решение е правилно, като краен резултат, но по съображения, различни от изложените, от районния съд.

Настоящият състав не споделя изцяло посочените от районния съд основания за отмяна на оспорения ЕФ, но счита, че същият е незаконосъобразен, по следните съображения:

Оспорения ЕФ е издаден на основание чл.189, ал.4, във вр. чл. 182, ал.1,т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, като на наказаното лице е наложена глоба в размер

на 400/четирисотин/ лева. От съдържанието на ЕФ се установява, че нарушението е извършено на 06.07.2017г. в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], срещу фирма "П.", при ограничение на скоростта 50 км/ч за населеното място и доп. знак Е-24 е установено и заснето движение на л.а. Опел 3. рег. [рег.номер на МПС] със скорост 86 км/ч, превишение на скоростта с 36 км/ч. Нарушението е установено и заснето с мобилна видеосистема TFR 1-М № 614.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствие на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш, за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушения. Разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП определя, че електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното и заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП гласи, че собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно алинея 2 на същата разпоредбата когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В случая, при издаването на оспорения ЕФ, цитираната разпоредба на чл. 188, ал.2 от ЗДвП не е спазена. От приложеното Свидетелство за регистрация Част I и от Заявление рег. ном. 124134051566/02.05.2012г. за първоначална регистрация се установява, че процесния автомобил л.а. Опел 3. рег. [рег.номер на МПС] е регистриран като собственост на [фирма], със седалище [населено място], [улица], бл.№ 231, ет.6, ап.11. Лицето М. В. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място] също е посочен в Свидетелството за регистрация част I, без да е отразено качеството му, а в Заявлението за първоначална регистрация същия е посочен като лице подал/получ. Свидетелство за регистрация /СР/.

В оспорения ЕФ като собственик, на когото е регистрирано МПС е посочено наказаното лице-М. В. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място], което не съответства на данните за собствеността на процесния автомобил, удостоверени със Свидетелството за регистрация, Част I, съгласно което собственик на процесния автомобил е [фирма], със седалище [населено място]. Посоченото несъответствие между съдържанието на оспорения ЕФ и приложените към административната преписка доказателства за собствеността на процесния автомобил е съществено, тъй като са нарушени императивните разпоредби на чл.189, ал.4, вр. чл. 188, ал.2 от ЗДвП, относно задължителните реквизити на ЕФ. С оглед данните от Свидетелството за регистрация и Заявление за регистрация на процесното МПС, неправилно в оспорения ЕФ като собственик на процесния лек автомобил е посочено лицето М. В. П., ЕГН

[ЕГН] от [населено място], вместо установения и доказан собственик на автомобила - [фирма]. Съгласно чл. 188, ал.2 от ЗДвП когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В случая административно-наказващият орган, който носи доказателствената тежест да докаже законосъобразността на оспорения ЕФ, не е представил доказателства за лицето, законен представител [фирма], каквито следва да бъдат представени и то актуални към датата на констатиране на административното нарушение – 06.07.2017г. При липсата на доказателства, удостоверяващи законното представителство на дружеството-собственик на процесния автомобил, неправилно и в нарушение на чл. 189, ал.4 и чл. 188, ал.2 от ЗДвП с оспорения ЕФ е ангажирана административнонаказателната отговорност на наказаното лице - М. В. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място]. Посочените нарушения са неотстраними в хода на съдебното обжалване на ЕФ и представляват формално основание за неговата отмяна, до който извод е стигнал и районния съд.

Касационният състав не споделя другите мотиви на районния съд, от които е изведен извод за незаконосъобразност на оспорения електронен фиш, но доколкото съдът също е приел, че не е установено по безспорен начин авторството на административното нарушение, който извод се споделя и от настоящия състав на касационната инстанция, обжалваното решение като правилно следва да остане в сила.

При осъществената служебна проверка по чл.218, ал.2 от АПК, настоящият състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 192665 от 02.09.2020г., постановено по НАХД № 16162/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 102-ри състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: